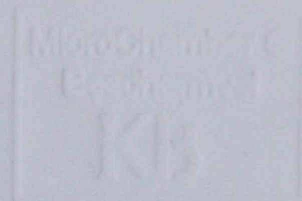

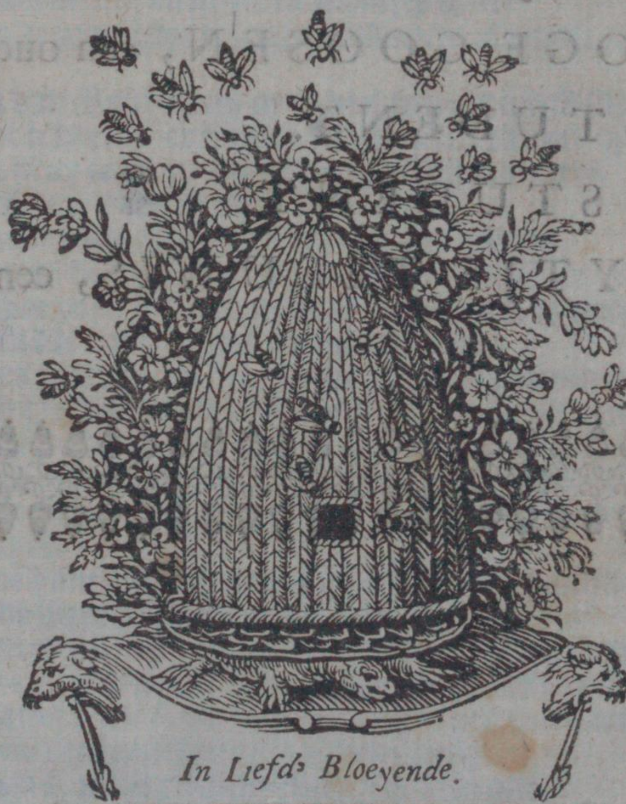

J. H. KRULS

Klucht van Drooghe GOOSEN.

Gespeelt op d'Amsterdamsche Schouwburg. 1651.

t'AMSTERDAM,

Voor Dirck Cornelisz. Houthaeck, Boeckverkooper op de hoeck van de Nieuwe-zijds Kolck. Anno 1651.

Namen der Perſoonen.

TEUNTJE, Moer van Drooge Gooſen.

DROOGE GOOSEN, een oud Vryer.

Eerſte STUDENT.

Tweede STUDENT.

TRUYTJE TEEUWIS, een Vryſter.

Klucht van
DROOGE GOOSEN.

Gooſen, met zijn Moer.

loer. WAt iſſer nou weer in de weegh/ waerom gaje dus pꝛuylen?
oos. Jae Moer / ick ben ſoo moepelijck / dat ick doꝛſt ick gingh ſtaen huylen.
loer. Mijn lieve Seun/ wat iſt? wie het 'et jou edaen?
oos. Ick ſweert dat ick niet licht weer ſel by Lobberich gaen.
loer. Wie deed het/ Lobberich? wat dat ken ick qualick looven.
oos. Ick wel/ doen ick 'er guſter avont quam lietſe mijn ſoo verſchooven
Staen kijcken daer allien/ en ſy ginck moytjes deur/
Neen Moer/ om de waerheyt te ſeggen/ ick neem Truytje Teeuwis vooꝛ de keur/
Ick heb de ſchijt van Lobberich/ of ſy wel weet (deynck ik) dat ſy ſcheel ſiet
Dat ſy meent dat ick 'er weer komen ſel/ neen ick Moer/ by me keel niet;
Wat heb ick mit heur te doen/ die verbꝛuyde ſpijtighe teef.
loer. Nou mijn Seun/ gaet 'er noch iens heen.
oos. Ick en ſelt niet doen Moer/ alſoo waer als ick leef/
Neen/ neen/ 't ſop is de kool niet weert/ mijn lieve Moer/ recht uyt eſeyt/
Jy weet het ſeecker oock wel/ Truytje Teeuwis dat is noch een are Meyt/
Daer is eer in/ en die hout 'er gnapjes in de kleere/
Die weet moytjes te leven/ en heur by de luy wel te geneere;
Maer Lobberich die is niet een mijt ſinnelijck/ en dat is een kraftigh vel/
En ſy ſiet 'er ien hiele dagh uyt/ aers noch aers/ als ien ſteeghjes moꝛſſebel/
Komt mijn iens weer wat groens over/ ick ſelje na Truytje toe tyen.
oer. Hoe meughje daer toch van pꝛaten / want je weet wel dat ick dat niet wil lyen/
De Meyt ſtaetme gants niet aen/ wanght het is ien handelooſe tet/
En ick hooꝛ dat de Vaer ſulcke rancken over hem het/
Datter hiel Amſterdam niet ghenoch en weet van te ſegghen;
Neen Gooſe/ ick raje wel gaetje liefde op ſulck een Meyt niet legghen/
Och mijn lieve Kijnt! hoe ſouje bewaert weſen mit ſulck ien doetje/
Sou jy ſoo gaen en verheylicken al jou moye goetje/
Aen ſulcken nufjen? wilje toch eynckel op de bien dan/
Soo ſiet na ien Meyt die handen aen 't lijf het/ die ryen en omſien kan:
Maer Truytje Teeuwis/ o neen! dat ſel met mijn wil niet geſchien.
oos. Jy laecktſe dus Moer/ hebjeſe van jou leven wel te degen iens beſien?
oer. Of ickſe niet eſien heb/ ick hooꝛden 't dickwils ſegghen.
oos. Hooꝛe ſegghen lieght wel / maer als ick jou ſin deed/ waer ſoud ick dan mijn liefde legghen?
oer. Maer aen Lubbert-buurs Dochter/ dat is de rechte ſlagh.

Goos. Ja wel/ ick weet niet wat me Moer oock praten mach/
Dat's ummers gien fatsoen. Moer. Ja maer daer sinne duyten.
Goos. Wil ick jou wat segghen Moer/ die kacken wil die loopt 'er buyten/
Ick wil wat in 't oogh hebben/ ick heb de schijt van 't goet/
Ick die modde van gompe bryen/ die de Vaer is sulcken gierigen bloet/
Neen seecker/ aen dat geslacht en wil ick niet/ ick hou veul van de eer/
En soudt ick mijn verhangen aen Lubbert sen Dochter? als ick sel Moer/ komt marghen weer.
Moer. Wel ofje dan iens saeght ofje tot West-faelse Jan wat kost bedyen.
Goos. Oock niet/ dat dier is noch te jongh/ sy soudt niet moghen lyen;
En als ick my bedenck/ och Moer! soo schrickt mijn geest/
West-faelse Jan/ o! die is banckerot eweest.
Moer. Wel/ is dat sulcken dingh? och Heer! de aldersnootste
Die dat iens heeft ghedaen wordt hedensdaeghs de grootste/
En krijght daer door de gunst van veele menschen weer.
Goos. Hy krijght dan dat hy krijght/ d'eer krijght hy nimmermeer/
West-faelse Jan heeft eer en schaemte bey verlooren;
Ick moetje iens ien klucht/ jae wonder laten hooren/
Hoe dat voorschreven Jan laest by ien Hoer iens quam/
En op ien seecker konditie van eender eenigh gelt nam/
En wedden dat de Hoer hem nakent uyt sou trecken/
Hoort watte sticken/ Moer ick schaemse te ontdecken/
Hy liet hem Moeder-naeckt van 't moye Venus-dier
Daer handelen als ien kindt/ en bakeren voor het vier.
Wat dunckt je Moer/ wilje me wel aen sulcken Man sijn Dochter raen?
Moer. Als het soo waer/ neen ick kijnt/ ja wel wie soudt segghen als je de Man siet gaen?
Je soudt mienen dat het ien Predicant was/ soo heyligh schijnt hy/ voor die geen die 't niet en weten.
Goos. Ja mijn lieve Moer/ men seyt voor een spreeck-woort: dat zijn de Katten die de kaes eten.
Moer. Wel ofje dan iens ginght na Teuntjen/ was dat qualijck?
Goos. Neen Moer die wil ick niet/ isse rijck sy is ongalijck.
Moer. Mijn lieve kindt/ je weet noch soo luttick wat je goet of quaet is.
Goos. Ick weet wel soo veul Moer/ dat mijn dat niet van me sin ypraet is/
Ick wil mijn eyghen sin doen Moer/ wat ghetuul is ditte?
Moer. Wel branje jou neers vaer/ jy selt op de blare sitte.
Goos. Heer Moer hoe licht binje eraeckt/ en voort spreeckje op het mes.
Moer. Luystert na mijn reen Seun/ dit lier ick je voor ien les/
Laet je van je ouwer raen/ ten selje niet berouwen/
Ick heb langh in de werelt eweest/ en ick hebme eerlijck ehouwe/
'k Weet wat de werelt in het/ siet na goet/ die dat niet heeft die wort verstotē.
Goos. Wie seyt dat Trup gien splint en het? sy is nochtans al vande grooten/
Alle rijcke luy neeft sy/ en haer vrienden die zijn al van de best/
Laet jou aers niet wijs makē Moer/ Teeuwis-buur sit al op ien warrem nest/
Ick weet het seker Moer/ hy en salder om gien hallef Tonnetjen uyt gaen/
En

En als hy komt te sterven/ soo sal Truytjen allien mit de buyt gaen/
Ick weet oock wel wat ick jaegh/ lieve Moer houdt mijn dat vry ten besten/
Wat raeckt mijn dat al/ het de Vaer het hooft somtijdts vol muysenesten.
Moer. Datje mijn sin doen wout/ je soudt me niet gaen na Truytjes/
Maer eer by Lubbert-buurs Dochter/ dat sinne slechte luytjes/
En dat is recht Burgerlijck vollickje van onse fatsoen/
Maer alsje daer sulcke Juffer aenslaet/ mijn lieve Gose wat seljer mee doen?
Goos. Wat icker mee doen sou Moer/ o! die vraeg lijckt ummers niet ien heer/
Ick selder eveliens mee doen als me Vaer saliger mit jou deedt.
Moer. Wel asset dan so wese moet/ so gater heen/ en doet ien schoone kraeg om.
Goos. En daer mijn Kassa pak by/ so selt aers niet wese of ik in den Haeg kom/
Alle dingh moet sijn volle eys hebben/ Moer je moet nou niet nau sien/
Je moet rekeningh maecken datjet op intrest doet ten naesten by tegen tien/
Heer ick verlangh soo/ ey! laet ick 'er heen gaen.
Moer. Al te haestigh kijnt is quaet.
Goos. Ja wel Moer 't sel geschien moeten eer die buy weer over gaet. Binnen.

1. Student.

't Hooft is op rollen/ de sinnen zijn aen 't malen/
En/ om de waerheyt te seggen/ ick en weet het niet langer t'samen te halen/
De studie die weet wat/ o bloedt! het heeft soo besuckt veul in/
En 't heeft oock niet veul te beduyen als ick mijn wel besin/
Ja wel ick weet niet hoe 'k het best sal maken om te raken aen de kost/
Ick sie wel/ hoe geleert dat ick ben/ datse mijn van de armoet niet en verlost/
Neem ick somtijds voor in de studi te continueren of te volherden/
Dat ik door de oeffening de practijck kreegh om een goet Doctoor te werden/
Soo denck ick dan weerom / wanneer kom ick te pas?
De Stad is soo vol jonge Doctooren/ datter aen het vierde part noch de helft te veel was.
Gebeurt het dat mijn sinnen somtijds tot de Kruyen strecken/
Ick deynck / daer zijn soo veel Potwinckeltjes / men souwer kackhuysen mee decken/
Et si volo, mihi in Jure te begheven te studere/
Nescio, nescio, oft oock al deur mach met Godt en met eere/
Quid tunc, een Quacksalver; dat 's de Reputasi al te na/ neen/ dat mach niet deur:
Soudt al wat te beduyen hebben of ick gingh worden een Procureur/
Of een Notaris? neen by get/ dat sel mee niet willen valle/
Die zijnder mee soo veul/ dat 's oock al niet met alle.
Daer komt me Confrater/ die gaet het alliens als 't my doet.

2. Student.

Salve Domine, qui vales, benje niet wel emoet/
Wat schorter aen Soci, na mijn dunckt soo benje in vreese?
2. Stud. Difficiunt mihi, anders soudt tamelijck wel wese/

Ick

Ick ben in de practijck hoe ick daer best aen raeck.
1. Stud. Och borst! dat is al de swarigheyt die ick oock maeck/
Ons goetjen is vast deur/ nochtans wy moeten leve/
't Wil qualick aflopen/ wil 't gheluck geen uytkomst gheve/
Weetje nou niet wat raets/ soo zijn wy deerlijck in de ly.
2. Stud. Daer schiet mijn wat in 't sin/ seer goet voor u en my/
Lichtelijck loopter soo veel op/ dat wy der ons mee vedroopen.
1. Stud. Wel Soci wat is dat? 2. Stud. Maer op de Boer gaen loopen/
Ick speulen op de Veel/ jy op de Rommel-pot.
1. Stud. Hey/ Kammeraet dat heeft by get heel weynigh slot/
Dat waer de eer te na/ wat droes/ dat waer ons schant/
Ick loof niet ofje hebt by get beter verstant/
Noyt sotter dingh van u ghehoort als ghy daer seyde.
Wil ick u segghen Soci? 2. Stud. Wel wat 's dat?
1. Stud. Maer of wy 't op een goet hylick aenleyde?
2. Stud. O bloet! nou wil ick wegh; wel maet hoe wodje daer aen geraecken?
Dat ons goetje verdomineert is/ die reeckeningh kunje wel maecken/
En 't spreeck-woort seyt: men hoort veer dat de Winter kout is.
1. Stud. Seer selden hy bedijt die in sijn werck niet stout is/
Dat aen een sijd' ghestelt/ daer schiet my wat in 't sin/
Een rechte middel: jae 't valt my voorseecker in
Het ons ghelucken sal: dan moghen wy weer teeren/
By get dat ick maer wist te krijghen Vrouwe-kleeren.
2. Stud. Wat pocken wout ghy doen? 1. Stud. Maer ick heb flus verstaen
Dat Drooge Goose wil tavond uyt vrye gaen/
En ick weet by wat Meyt; dies wil ick het dus maecken/
Dat ghy most schicken aen een Vrouwen-kleedt te raecken/
En als den doncker valt gaen sitten by de deur
Daer dese Vryster woont: komt Goosen daer dan veur/
Soo most ghy by hem treen/ en u niet blijcken laten
Als oft ghy waert de Meyt/ gheraeckende in 't praten
Van trouwen/ daer hy wis terstont van praten sel/
Soo seght/ het hylick dat soud mijn behaghen wel/
Soo ghy 't maer troulijck meent: en seght hem daer beneven/
Als het u ernst is most ghy u trouw mijn gheven/
Eyst dan een moy stick geldt/ oock eenighe juweelen/
Die ghy wel krijghen sult/ en wy dan t'samen deelen;
Wat dunckt u van die slagh? 2. Stud. Seer aerdigh/ wel bedacht.
1. Stud. Kom laet ons gaen/ en sien dat het soo werdt volbracht. Binnen.

Drooghe Goosen.

Wat dunckt jou Vryers en Vrysters al t'samen nu van my/
Mach dat soo niet wel deur? mijn dunckt het komt al vry wel by/
Dusken verweenden Kasjack/ met by-hanghende mouwen/
Met dusken nieuwe-snofs Broeck/ sonder plooyen en vouwen/ Dit

Dit is de nieuwe moode/ met twee roosjes op de schoen/
Ken heur dit niet bekoozen/ soo weet ick 'er niet mier toe te doen/
Soo moy als men Moer mijn nou eguert het/ ja wel 't is niet te segghen/
De weytste Schijt-valck die der is die mach 'er sijn broeck wel by legghen/
Dusken paer fijne poberetjes/ gheplopt/ en moytjes bekant/
Van mijn salighe Beste-vaers kraegh gemaeckt/ in de tyen van den Ouwen
Hillebrant ;
En mijn lubbetjen is van 't fijnste linde dat men Moer van haer leven riede/
En voor dese Diamant dorst Hoogh-hart/ mijn salighe Beste-vaer/ wel hon=
dert gulden biede/
Die sel ick 'er op trou geven/ met ses sticken van het alderschoonste gout/
Daer het alderminste vijfthien gulden en acht stuyvers hout/
Daer by noch een gouwe ketten/ met vier dubbelde Ducaten ;
Ick mien 't hylick te maecken/ al kost ick 'er niet een beet om praten/
Als sy dat moye goetje siet sel sy heur laten bekoozen/
D'eerste groet die 'k heur doen sel : goeden avont Truytje Teeuwis / mijn
uytverkoozen ;
Sou ick de vryegheydt wel derven ghebruycken dat ick 'er iensjes soen ?
Wel ja/ waerom niet ? neen ick selt by me keel doen/
Want een Vryer moet stout wesen/ soo het ouwe spreeck-woordt seyt :
Sie daer dan dat is gangh/ hier woont die soete Meyt/
Ick sal gaen kloppen iens/ hier bin ick om de hoeck.

Binnen werdt ghesproocken.

Wie klopt daer ? Goos. Ik bint Truytje Teeuwis/mit me Kaffa broeck/
Ey hartje doet iens op/ ick hebje wat te spreecken/
En soo 't niet wesen mach/ soo moet mijn hert aen stucken breecken/
Och moet ick ongetroost gaen ! wat 's mijn dat een swaer kruys.

Binnen werdt ghesproken.

Jy selt morghen moeten weerkomen/ Truytjen die is nou niet tuys.
Goos. Morghen weerkomen ; wel dat is soo qualick niet eseyt/
Ick sel liever wachten tot morghen : seght heur genacht als se tuys komt/ sel
je soete Meyt.
Nou mach ick weer gaen na huys toe ; holla/ daer sien ickse komen/
Isset/ of is sy 't niet/ dit dient wel waer ghenomen.

2. Student, ghekleet in Vrouwe kleedingh, uyt.

Och ! sy is het/ mijn hert klopt in mijn lijf van vreese.
O lieve Godt van de liefde/ geeft dat ick mach wat resolupt wese.
2. Stud. Wel Goose waer komt ghy van daen/ dus eenigh in de nacht ?
Goos. Goeden avont Truytje Teeuwis/ ick heb hier na jou ewacht.
2. Stud. Na mijn/ dat loof ick niet. Goos. Ick wel/ mijn uytverkoozen.
Of ick mijn vryen aen jou te kost leyde/ soujer wel wat willen na hoozen ?
2. Stud. Wat Gosen/ dat en meenje niet. Goos. Wat seghje Truytje Teeuwis/
sou ick het niet mienen/ och ! ick mient alsoo waer als ick leef ;
Seljet ook qualik nemẽ dat ik de vryeghept gebruyk en jou iens ien soen geef ?

Dat

2. Stud. Dat is je onghewepghert/ dat mach ick hiel wel lpen.
Goos. Ick heb het mit me Moer over elept dat ick jou wat wil brpen/
't Isser hiel ondieft na heur sin/ sp het jou Vaer en Moer soo langh ekent/
En sp sept seecker oock/ Truptje Teeuwis/ datje ien goet aert van ien Meps- (jen bent/
Dies ick in eer en deught aen jou doe mijn versoeck ;
Wat duncktje Truptje Teeuwis van dese Kaffa broeck ?
Is 't al wat na jou sin ? 2. Stud. Uptnemende.
Goos. En 't ander al te mael/ is 't al wat na venant ?
2. Stud. Wel seker Gose/ om de waerhept te seggen/ je bint nou ien ander quant
Als je voor desen waert. Goos. Seghje dat Truptje Teeuwis/ dat is me seker lief om hooren.
Hoe soet schijnt de Maen/ niet waer hertje ? och ! je sint mijn uptverkooren/
Ist gien mop weer soetertje ? och ! ick moet soo wat mit jou praten/
Ick hebje seker in mijn hert lief/ maer wat noot wast kost ik het blijke laten/
Siet Truptje Teeuwis/ wilje by mijn als mijn echte Vrouw leven/
Al dit mope goetje sel ick jou dan op trouw gheven/
Dese gouwe ketten/ mit ses sticken gout/ hiel uptnemend' schoon/
En dese diamant is mijn Beste-vaer saliger wel hondert gulden voor eboon/
Noch sel ick'er jou by geven dese vier uptgenomen dubbelde gouwe ducaten.
Wat dunktje Truptje Teeuwis/ souje jou nou niet wel bekooren late ?
Nou lieve Teeuwis kijnt/ doet mijn sin/ ep lieve neemt het op trouw.
2. Stud. Ja wel lieve Gosen/ ick sou wel wille dat mijn Moer het hebben wou/
Doch ick neem het lijck wel aen/ ick selt op trou ontfanghen.
Goos. Daer is 't mijn epgen lief/ och ! nou sel ick verlanghen
Dat ick/ je weet wel wat/ met jou mijn lief/ ien repsje/
Om te weten/ Truptje Teeuwis/ of je ien Knechje bent of ien Mepsje.
2. Stud. Bep Vaer/ alle dinck het sijn tijt/ ierst trouwen/ en dan soene.
Goos. Lieve Truptje Teeuwis/ voeltme ien reps onder me solé van me schoene/
Och ! datje wist hoe ick brant/ ick weet je soutse blussen.
2. Stud. Daer noch van geswegen/ ep ! mijn lieve Gose/ laet ons ondertussen
Raetslaghen hoe wp best dit werck legghen an/
Dat met mijn Moortjes wil ons hylick schieden kan/
Wout ghp ien dinghe doen/ om u en mijnent wille/
Ick wist mijn Moer soo mop te pepen en te stille/
Tot dat het werck was met ons soo veer ghebrocht/
Dat niemant die daer leeft ons t'samen schepde mocht.
Goos. Wat souwen wp dan doen ?
2. Stud. Ick seltje segghen/ hoort/ dus mosten wp het schicke/
Mijn Moer die het ien Neef/ met welcke Neef dat icke
Dickwils des avonts praet/ dit is mijn Moer ghewent/
En dat ick het soo maeckte/ vermits jp over ien klooft rietje gaen kent/
Datje mijn Neef versocht te trecken an zijn kleere/
En jp/ in schijn van hem/ vast komt by mijn verkeere.
En soo je mijn ghetrouw in ware liefde mint/
Ick sal 't jou laten toe te maecken mijn mit kint/
En als 't dan soo verr' is moet het mijn Moer wel lpen/

Dies

Dies wy daer door aen 't eyndt gheraecken van ons vryen.
Goos. O bloet! dat 's wel bedocht, Heer Truytje, dat 's wel frey,
Mijn liebe Truytje Teeuwis, Lubbert die wil in de wey.
2. Stud. Holla, daer komt mijn Neef, ick gae en wil hem spreecken.

1. Student uyt.

Goos. Siet toch Truytje dat hy 't doet, al soud ick hem ien dicke duyt in sijn hande steecken.
2. Stud. Ick selt wel klaren: hoort eens Neefje, hoort, een woortje, hem, hem.
1. Stud. Wel Nichje, wel mijn docht wat is dat voor een stem,
Ben jy 't, wel goeden dagh. 2. Stud. 'k Sou u garen wat vraghen,
Sout ghy 't wel willen doen? 1. Stud. Het mach mijn soo behaghen
Ick doet, 't ken oock soo zijn ick doe het Nichje niet.
2. Stud. Ick wilde wel dat ghy woudt leenen wat u kliet
Aen dese Jonghman, die u weer (om sekere reede)
Soo langh vergunnen sal te hebben sijne kleede,
Om seeckere oorsaeck die 'k u niet wel segghen ken.
1. Stud. Tot uwen dienst ick Nichte wel ghewilligh ben.
2. Stud. Seer wel, 'k sal 't weer verdienen.
1. Stud. Wat meughje praten, liebe Nichje, souset mienen,
Kom laet ons gaen, op dat wy moghen ons verklien.
2. Stud. Maeckt geen gerucht, ey laet het stilletjes toch geschien. Alle bin.

Teun, de Moer van Goosen.

Wel machmen segghe dat een Hollandtsche rijckdom mit suynigheydt wordt vergaert,
Dat is wel ebleecken aen Aleuwerich Lubbert in 't Hinckende Paert,
Die hem soo sober behulp in sijn leven, dat hy selden dagh
Anders op sijn Tafel als een potje Karremelck sagh;
Ja hoe kout dat het was hy souse selden mier als vier Turfjes aen 't vier stoocken,
En sijn Wijf sel heur leven niet ien Hutspotjen of ien sootje Visch veur heur mondt koocken,
En soo pleeghmen by oudts te doen, maer komt 'er nou iens om in dese benaude tyen,
Men gast, en brast, de winsten zijn kleyn, dies ken me niet bedyen,
De luyde die proncken en pralen noch alle daghen hoe langher hoe meer,
Men houd kostelijck huys, en men speult vast alle daegh mooy weer.
Evenwel vrienden soo moet het van de langhte of van de briete komen,
Mijn man saliger plecht in sijn tijdt te seggen: 't is soo ver dat de menschen gien mier sonde schroomen,
Daer de conscientie ruym is, daer komt 'er noch veel wel aen goet,
En 't ouwe spreeckwoort seyt: soo men 't dickwils gewonnen het, datmen 't dan soo weer verteeren moet;

Men ſiet huydens daeghs/ ſullender nou iens jonghe luy trouwen/
Men moet/ om de ſleur te volghen/ mee ien groote Bruyloft houwen/
't Is/ die en die moetmen nooden/ die en die mooghje niet verby/
Dat en dat moet 'er weſen/ waerom niet? ick macht ſoo wel doen als ſy/
Alle dingh moet dubbelt ondieft weſen/ van Banckettten/ leckere Wijn/
Men moet het wat eerlijck maken/daer ſullen vande groote te Bruyloft zijn/
En ſomma ſommarum/ ſoo blijft 'er al te met ien duyſent gulden of twie in
de loop/
En die veul verbruyloft die is ver aen de quaetſte koop.
Is men getrout/ 't is ſulck huysraet ſou in die kamer wel moy paſſen/
En was dat mit houtwerck beſchooten/ hier bancken/ en daer mit kaſſen/
Hier weer ien ditje/ en daer weer ien datje/ ſomma het goetje gaet deur;
Maer dat de luy heur ſelfs wijs waren/ ick hilder 't geltje veur/
Men moet ien Meyt hebben die 't werck doet/en ien die op de koken paſt/
Men haelt voort ien Waſter in huys/ als men gortwous ien drie weecken
kliere waſt/
Komt Moer in de kraem/ daer moet voort ien Minne-moer binnens huys/
Steegh ien Neyſter op de vloer/ met Schuurſters en ſulck gheſpuys;
Maer ſoo mijn Seun Gooſen iens quam te hylicken/ oft te trouwen/
Ick mien dat wy 't op ſijn Ouwe Teſtements of-klaren ſouwen.
Maer waer of mijn Seun/ deynck ick/ toch ſoo langh mach blijven/
Hy ging al kort aen de middag uyt/ en 't is rechtevoort op het ſlag van vijve/
Nou ick mach gaen en verwachten hem/ en hooren hoe hy gevaren is/
Ick ſal 't van hem wel verſtaen of 'er hoop om 't hylick te klaren is. Binnen.

Gooſen, in de Students kleeren.

Nou pas ick op niemant niet/ nou heb ick hiel goede ſaecken/
Nou wil ick wel tien tegen ien ſetten/ dat ick tot mijn wens ſel geraecken/
Hier het me Moer mijn ien regiſter mee gelanght / watſe mijn al ſel in 't hy-
lick gheven/
Hier het ſy 't van ſtickje tot beetje al te mael by malkaer eſchreven/
Voor ierſt het me Moer belooft te geven duyſent pont Vlaems aen riet gelt/
Behalve Linne en Wolle/ gelijk ſy 't hier by malkander al t'ſamen het eſtelt/
Voor ierſt ien ſatijne Wammes/ mit twie kaffa Broecken/
Twaelf Hemden/ mit twaelf Kragen/ en vier-en-twintigh Neusdoecken/
De helft mit lommerſtickjes/ de reſt mit ſpeldewerck en kantjes/
Twie nieuwe Mantels/ mit ien paer bonte Wantjes/
Een nieuwt Bedt/ mit ſijn toebehoor van Laeckens en Deeckens;
Noch iſſer al mier/ laet ſien/ het heeft al vry wat ghereeckens/
Twaelf Slaep-laeckens/ die noch van mijn Besje ſaligher zijn ekomen/
Met vier doſijn Servetjes/ hiel fijn en uytghenomen/
Twie Bekers/ twie Schalen/ mit ſes ſilverde Lepels/ elck vijf gulden waert/
Die mijn Beſte-vaer ſaligher noch in de Schuttery het vergaert.
Siet daer mee is het gangh/ nou mien ick het kortjes te praten/
Trouwen/ ick wilder op aen houwen/ dat ſy 't mijn iens doen wil laten/

't Is

't Is vastigheyts ghenoegh als heur ien Vryster soo veer bloot geeft/
Ick bin ghenoegh verseeckert dat de saeck in 't minst gien noot heeft/
Hoe vryer hoe beter/ sie daer mee dan dat is gangh/
Hou sich/ is Truytje niet tuys/ waer sinje hier volck/ hoe wachtje dus lang?
Ick moet vry wat op mijn Reputasi staen/ en segghen 't wat statigh/ soo wordt ick gheacht.

Truytjen boven uyt het venster.

Truy. Wat is jou segghen? Goos. Maer dat ick hier soo langh sta en wacht/
Sin jy dat Truytje Teeuwis/ wel hoe binje dus verandert?
Truy. Wel hoe is 't mit jou maloenen?
Goos. Sinje ghesteurt Liestentje/ komt hier by me ick selje weer of-soenen/
Ick saghje van avont miest by doncker/ soo dat ick schier niet wist
Of ick æn Truytje Teeuwis my oock hadt vergist.
Truy. Wel hoe ist hier/ stelje den dief/ soo gaet vry deur.
Goos. Weetje wel wie ick bin/ hoe na kenje my in dit kleet niet Truytje Teeuwis? ick binder veur.
Truy. Je sint dan die je sint/ ick wil hier niemant lyen.
Goos. Wel Truytje Teeuwis/ ick kom in jou Cosijns klieren/ ghelijck het geseyt was/ om jou wat te vryen.
Truy. Wel oene binje mal/ of sinje buyten weste/ segh dronckе bloet?
Goos. Mijn dunckt by me keel dat hem dit soo hiel wel noch niet op en doet.
Wel Truytje/ kenje me niet/ wel weetje niet wie 'k ben?
't Is Goosen. Truy. Ick weet van Goosen niet/ seght vry dat ick Goosen niet en ken/
En packje voort van hier/ of 't selje niet wel bekomen.
Goos. Hoe droes sel dit noch gaen/ wat hebje veur enomen/
Mijn te bedrieghen? neen Moer/ dat gat en voorje niet/
Is je de koop berouwe/ geeft men het mijn weerom/ hoe na hoorje niet?
Ick segh noch istje berouwe langht men het mijne weer/ dat ik je heb egeven.
Truy. Jy mijn wat egeven fielt? Goos. Heb je van al jou leven/
Hoe na wiljet nou ontkennen? ja binje op sulck bedrogh uyt/
'k Segh datje mijn men goet weer gheeft/ hebjer berouw van/ en schept 'er noch uyt.
Truy. Ick segh datje ien onrechte veur hebt/ dus packt jou van hier/ want ick weet nerghens van.
Goos. Dat sel ick jou wel wijs maken/ jou kronje/ wat mien jy dat ick jou niet en kan?
Ick wil niet van hier/ je selt men ierst al mijn goet voor den dagh halen/
En datje mijn kleeren verandert hebt dat sel ick wel aen jou Cosijn betalen.
Truy. Ick seghje noch iens schobbejack packt jou van hier/ of het sel je berouwen.
Goos. Durf je noch spreecken jou diefegh/ ick wil mijn goet weer hebben/ of de droes sel de keers houwen.

Wel speciael/ hoe dus/ wat ist/ hoe tierje dus byster?
Ick loof by get niet datje al dese swarigheyt maeckt en dat om een Oester.
Of isset wat anders/ ey lieve seght/ wat isser in de weegh?
Goos. Wat sou ick jou segghen/ jy siet wel watter is/ 't is soo 't is/ ten is gien deegh.
2. Stud. Dat sien ick wel/ daerom vraegh ick het watter is dat jou toch let.
Goos. Wat sou 'er wesen/ by get dat mijn dese kronje dus bedrooghen het.
2. Stud. Na dat ick meen vrunt soo binje verdoolt/ ick selje seggen/ hier onderweghen
Quamen mijn flus twee olicke Studenten teghen/
Die gheweldigh lachten/ en haer op 't hooghst beroemden
Dat sy een hadden bedrooghen/ diese Drooghe Goosen noemden;
Of jy die man bint en weet ick niet/ den een was in Vrouwe kleeren/
En seyde tegens den ander: ey get maet so mostmen Drooge Goosen scheere/
Sy lachten en sy spronghen/ sy waren soo vrolick en verblijt.
Goos. Maer seght mijn toch vriendt ofje oock letten op haer kleedingh en haer habijt.
2. Stud. Den een die had een Vrouwen-kleet aen/en heb ick recht onthouwen/
Soo hadse soo een weerschijne rock aen met een swarte bouwen/
Een wit schorteldoeck veur/ dees hoorden ick segghen: laet ons gaen nae de vriendt
Daer wy dese Vrouwe kleeren hebben van ghelient/
En vrenghen die weerom: den ander scheen een Joncker/
En na mijn docht had hy een satijne/ of kaffa pack aen/ ick kost soo nau niet sien/ het was wat doncker/
Ick hoorden dat hy sey: nu zijn wy wat verlost van onse armoedt pover.
Goos. Och buuren sta by/ vrienden kijck upt/ wat komt mijn over?
Och watte fielten! sinneder sulcke schelmen/ ick en kent niet ghelooven/
Datse mijn van mijn gelt/ van mijn goet/ van mijn klieren soo berooven/
Het ken niet wesen/ en nochtans moet ick het ghelooven 't geen dat dese man sept.
Hoe sel ick mijn Moer nou tuys komen/ och hoe dit best aen elept!
Och Heer! als ick tuys kom/ wie weet het hoe se varen sel/ en watse al sel segghen.
Sou ick wel durven tuys komen? o neen/ ick wilt niet onderlegghen/
Al onse buuren sellen 't mijn verwijten/ waer dat ick koom of ga.
De jonghers op de straet die wijsen mijn verseecker mit vingeren na/
En komt het onder de Rederijckers/ soo raeckt het in de meulen/
Dat Vollickje/ och ick sorgh die sellen 't voor ien Klucht speulen/
En ummers is het waer/ 't is t' Amsterdam eschiet/ mijn goede maet.
Weetje mijn niet te seggen waer se heen liepen? ey geeft mijn toch wat raet/
Och kost je mijn toch helpen dat ick mijn klieren sleghs weer kreegh/
Quam ick dus tuys/ 'k weet verseecker dat mijn Moer upt schrick ter aerden neer-seegh/

En nochtans sel sy 't moeten weten/ hier langh te staen dat heeft gien val/
Den ien oft den ander mocht men hier komen te sien/ soo raeckt het toch wel over al.
Och mijn goede speciael/ wilje mijn tuys brenghen/ ick selje wat vereeren/
Want ick sorgh dattet mijn Moer niet ghelooven sou willen dat ick soo bedrooghen ben mit dese veroyde kleere/
Daerom wild ick wel datje mit mijn ginght/ en kennis van de saeck droeght hoe ick bedrooghen ben.

2. Stud. Seer garen goede vrunt/'k wil al doen wat ick mit mijn vermogē ken.

Goos. Hier woon ick/ klopt/ ey klopt/ ick sal hier noch wat blijven/
Ick brees mijn Moer die sal gheweldigh mit me kijven/
Ey ga jy ierst allien / en siet datjet van vers soo wat praet/
En seghter hoet 'er evaren is/schickt het ten besten mijn goede maet.

2. Stud. Holla/ hou/ isser niemant in?

Teuntje uyt het venster.

Teun. Wel ja/ wat is jou segghen?

2. Stud. Maer soo 't je beliefde/ Moer/ ick had wel garen met jou wat over te legghen.

Teun. Ja wel/ soo moetje morgen weer komen/ ick open by nacht gien deur.

2. Stud. Ja wel Moer de saeck is wichtigh/ 't sel moeten wesen/ je Seun is 'er veur.

Teun. Mijn Seun/ waer is die? 2. Stud. Maer ginder staet hy.

Teun. Wel laet hem selver komen.
Ick gis datje beyde gaer fielen sint/ en datje dievery hebt voorghenomen.

Goos. Och mijn lieve Mortje! ick binder selfs/ ey lieve laet mijn in/
Ick seltje segghen hoe dat ick bedrooghen bin.

Teun. Wat noemje mijn jou Moer! wat loofer schellimstieken/
Meenje mijn soo te bedrieghen / jou fielten / neen / ick selje dat wel anders schicken/
Packtje voort van hier/ of ick maeck gerucht/ wat mienje dat ik mijn Seun niet beter kan/
Jy sint ien schobbejack/ en mijn Seun heeft sijn kaffa klieren an/
Daer aen-sien ick wel datje op bedrogh uyt sint/ voort van hier jou boeven.

Goos. Och mijn lieve Moertje/ roept niet/ je selt mijn en jou bedroeven/
Ick sin bedroogen/ van mijn goet en klieren al te mael berooft/
Vraeght het dese Jonghman vry/ is het saecke datje mijn niet en gelooft.

Teun. Je praet soo je praet/ ick loof den een soo veel gelijck den ander/
En dese practijcken hebje al op estelt verseecker mit malkander/
Ick seghje noch packtje van hier / en gaet datelijck uyt de stoepe/
Of ick sel op een becken kloppen/ en de buuren te hulp roepe.

2. Stud. Bedaerje Vroutje/ en op mijn reden let te deege/
Jou Seun/ soo hy uyt vryen gaen soude/ quamen hem twee Studenten tege/
Daer van den eenen was in Vrouwen schijn ghekleet/
En hebben haer bedroch aen uwe Seun besteet/
Dees in het Vrouwe-kleet is by u Seun ghekomen/

V Seun/ bedrooghen door den doncker/ heeft ghenomen/
In plaetse van sijn lief/ de listighe Student/
Die loose schelmery u Seun heeft voorghewent/
Als dat haer Moer in 't minst niet soude willen lye
Dat u Seun komen sou om haer Dochter te vrye/
Dies gaf sy hem die raet/ dat hy met andere kleere/
In schijn van haer Cosijn/ met haer soo most verkeere/
En namen hem alsoo zijn kleet/ en wat hy hadt
Gaf hy haer tot een trou; sy/ hebbende de schat/
Die ginghen aen de wint/ jou Seun bedreef ghewelt/
En meenden dat zijn Vrijster hem dit hadt bestelt;
Doch mits ick heb ghesien dat het dus is ghevaren/
Versocht u Seun dat ick soudt mee gaen/ en verklaren
De saeck ghelijck sy in der waerheydt is eschiet.

Teun. Ja wel/ van mijn leven hoorden ick sulcke sticken niet/
Waer weetmen van sulcke rancken te seggen? ick hoordent noyt mijn leven.

Goos. Och mijn lieve Mortjen! ick en kost het niet beteren / je moet het mijn vergheven.

Teun. Gaet voort in huys/ datje niemant en siet/ eer 't over al de Stad raeckt/
Je hebt moy uyt vrypen eweest/ 't isser wel emaeckt;
Wel vrient ick danckje voor de moeyten.

Goos. Ick wilje onse lieven Heer bevelen.

2. Stud. Vrienden dit spel is uyt/ maer sullen dese kluyt op morghen noch eens weer speelen.

E Y N D E.

